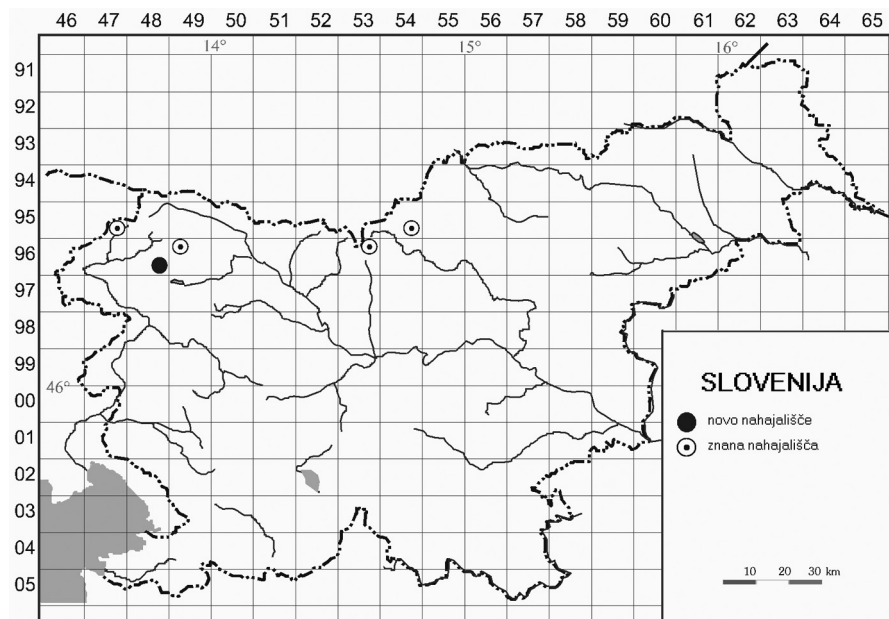

Draba dubia Suter

Novo nahajališče redke vrste v Julijskih Alpah New locality of a rare species in the Julian Alps

9648/4 (UTM 33TVM03) Slovenija: Julijske Alpe, Triglavsko pogorje, greben Voglov, pod Prvim Voglom (iz smeri Slatne), apnenec, v skalnih razpokah ozkega grebenskega raza, 2100 m n.m., skupaj z vrstami *Carex rupestris*, *Potentilla clusiana*, *Festuca alpina*, *Primula auricula*, v okolici raste tudi vrsta *Campanula zoysii*. Leg. & det. I. Dakskobler & B. Zupan, 30. 7. 2009, delovni herbarij ZRC SAZU.

Draba dubia je južnoevropska-montanska vrsta, ki je razširjena v večjem delu Alp in tudi v drugih južno- in srednjeevropskih gorovjih (AESCHIMANN & al. 2004: 554). Je značilnica združb skalnih razpok iz razreda *Asplenietea trichomanis*, s težiščem uspevanja v alpskem pasu, tako na silikatni kot na karbonatni in mešani silikatno-karbonatni podlagi (AESCHIMANN et al., ibid.). Skalne razpoke v alpskem pasu so tudi njeno domovanje v Sloveniji, kjer pa je zelo redka in kot taka (R) uvrščena na Rdeči seznam (ANONYMOUS 2002). O razširjenosti vrste *Draba dubia* v Sloveniji je prvi obširneje pisal MAYER (1951: 58–60), ki v svojem

Slika 1: Razširjenost vrste *Draba dubia* v Sloveniji

Figure 1: Distribution of *Draba dubia* in Slovenia

članku omenja naslednja takrat znana nahajališča v slovenskem delu Julijskih Alp: Mangart, Rjavina, Mali in Veliki Triglav (vir za vsa ta nahajališča je Hegi, Ilustrirana flora Srednje Evrope, 1908–1931), Kredarico (to nahajališče, okoli 2000 m n. m., je objavil Paulin v Fl. exsicc. Carniol. 1492 – glej DOLŠAK, 1936: 99) ter Velo polje (za to nahajališče navaja poleg drugih virov tudi svoj herbarij). V poznejših preglednih delih T. WRABER (1983: 1983: 121–122, 2007: 444) in T. WRABER & SKOBERNE (1989: 133) omenjata le tri nahajališča v Julijskih Alpah: Mangart (Rdeča skala in Rdeča glava) in Velo polje, v Kamniških (Savinjskih) Alpah (Velika Zelenica nad Moličko planino in Raduha) pa so to vrsto odkrili šele pred nekaj leti (FRAJMAN et al. 2006: 14, T. WRABER 2006: 58). Severno in zahodno od Slovenije je goloplodna gladnica razmeroma pogosta v zahodnem in severozahodnem delu Avstrijske Koroške, tudi v Sloveniji bližnjih Karnijskih Alpah, le eno nahajališče (Dobrač) pa je znano v Ziljskih Alpah (MAYER 1951: 60, HARTL et al. 1992: 156, FRAJMAN et al., *ibid.*) in v severnem delu avtonomne dežele Furlanije Julijske krajine (POLDINI 2002: 174), tam tudi v Julijskih Alpah: osnovna polja srednjeevropskega kartiranja flore 9547 (Mangart), 9546 (Viš) in 9645 (Muzci), slednji podatek sta objavila GOBBO & POLDINI (2005: 156).

Medtem ko so podatki z Mangarta recentni (7. 9. 2006, det. T. Wraber, delovni herbarij ZRC SAZU) je na Velem polju to vrsto zadnji potrdil T. WRABER (1967: 54). To nahajališče je geografsko najbližje novemu nahajališču pod Zadnji Voglom in obe sta v Triglavskemu pogorju. Vrsto smo določili po značilnih dolgih in ozkih plodovih, kakršne imajo tudi primerki z Velega polja in Mangarta (T. WRABER 1983, *ibid.*).

Literatura

- AESCHIMANN, D., K. LAUBER, D. M. MOSER & J.-P. THEURILLAT, 2004: Flora alpina. Bd. 1: *Lycopodiaceae–Apiaceae*. Haupt Verlag, Bern, Stuttgart, Wien. 1159 pp.
- ANONYMOUS, 2002: Pravilnik o uvrstitvi ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v rdeči seznam. Priloga 1: Rdeči seznam praprotnic in semenk (*Pteridophyta* & *Spermatophyta*). Uradni list RS 12 (82): 8893–8910.
- DOLŠAK, F., 1936: Prof. Alfonza Paulina Flora exsiccata Carniolica. Prirodoslovne razprave (Ljubljana) 3 (3): 85–131.
- FRAJMAN, B., P. SCHÖNSWETTER, S. LATZIN, E. SINN, A. HILPOLD, L. SCHRATT-EHRENDORFER, G. M. SCHNEWEISS, P. PANY, T. ENGLISH, H. NIKLFELD, H., 2006: Floristic records from the Karavanke/Karawanken and Kamniške Alpe/Steiner Alpen (Slovenia and Austria). *Natura Sloveniae* (Ljubljana) 8 (1): 5–21.
- GOBBO, G. & L. POLDINI, 2005: La diversità floristica del parco delle Prealpi Giulie. Atlante corologico, Università degli Studi di Trieste, Dipartimento di Biologia, Trieste. 364 pp.
- HARTL, H., G. KNIELY, G. H. LEUTE, H. NIKLFELD, H. & M. PERKO, 1992: Verbreitungsatlas der Farn- und Blütenpflanzen Kärntens. Naturwissenschaftlicher Verein für Kärnten, Klagenfurt. 451 pp.
- MAYER, E., 1951: Kritični prispevki k flori slovenskega ozemlja. Razprave IV. razreda SAZU (Ljubljana) 1: 25–80 (separat 3–56) + priloge.
- POLDINI, L. (s sodelovanjem G. ORIOLO & M. VIDALI), 2002: Nuovo Atlante corologico delle piante vascolari nel Friuli Venezia Giulia. Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Azienda Parchi e Foreste Regionali & Università degli Studi di Trieste, Dipartimento di Biologia, Udine. 529 pp.

- WRABER, T., 1967: Nekatere nove ali redke vrste v flori Julijskih Alp. Varstvo narave (Ljubljana) 5 (1966): 53–65.
- WRABER, T., 1983: Nekatere nove ali redke vrste v flori Julijskih Alp (V). Biološki vestnik (Ljubljana) 31 (2): 119–126.
- WRABER, T., 2006: 2 x Sto alpskih rastlin na Slovenskem. Prešernova družba, Ljubljana. 230 pp.
- WRABER, T. 2007: *Brassicaceae (Cruciferae)* – križnice. In: A. Martinčič (ed.): Mala flora Slovenije. Ključ za določanje praprotnic in semenk. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana. pp. 426–453.
- WRABER, T. & P. SKOBERNE, 1989: Rdeči seznam ogroženih praprotnic in semenk SR Slovenije. Varstvo narave (Ljubljana) 14–15: 1–429.

IGOR DAKSKOBLER & BRANKO ŽUPAN

Hieracium aurantiacum L.

Nova nahajališča v Karavankah in Julijskih Alpah

New localities in the Karavanke and the Julian Alps

- 9448/3** (UTM 33TVM05) Slovenija: Gorenjska, Karavanke, Peč (Ofen/Monte Forno), 1500 m n. m., volkovje (*Nardetum strictae* s. lat.). Det. N. Praprotnik, 9.7.1994, terenska beležka.
- 9551/4** (UTM 33TVM44) Slovenija: Gorenjska, Karavanke, Košutica (Ljubeljska Baba), planina Korošica, 1700 m n. m., na zakisanem pašniku (*Nardetum strictae* s. lat.). Det. N. Praprotnik, 29.7.1993, terenska beležka.
- 9649/4** (UTM 33TVM23) Slovenija, Gorenjska, Julijske Alpe, Pokljuka, pl. Jelje, zakisan pašnik, 1200 m n. m. Leg. & det. B. Anderle, 10.7.2010, avtorjev herbarij.
- 9650/1** (UTM 33TVM23) Slovenija: Gorenjska, Julijske Alpe, Zatrnik, Pl. Berjanca, 1000 m n. m, kiso travnišče (*Nardetum strictae* s. lat.). Leg. & det. B. Anderle, 20.7.1986, avtorjev herbarij.
- 9750/3** (UTM 33TVM22) Slovenija: Gorenjska, Julijske Alpe, Soriška planina, ob planinski poti na Možic, 1450 m n. m., na robu zakisanega pašnika (*Nardetum strictae* s. lat.). Det. N. Praprotnik, 18.7.2004, terenska beležka (glej tudi PRAPROTNIK 2010: 45).

Oranžna škržolica (*Hieracium aurantiacum*) je evropska montanska vrsta (AECHIMANN & al. 2004: 690) oziroma arktično-alpska vrsta (HEGI & al. 1980: 176). Raste v gorovjih srednje in južne Evrope in v severni Evropi. Najbolj pogosta je na zakisanih travniščih v združbi volka (*Nardetum strictae* s. lat.), kjer jo kot diagnostično vrsto obravnavajo tudi KALIGARIČ & ŠKORNIK (2002) in ŠKORNIK et al. (2006). Zemljevid njene razširjenosti v Sloveniji so objavili JOGAN & al. (2001: 191).

V Karavankah je bila na arealni karti razširjenosti označena samo ena točka (9551/3). Za ta kvadrant že FLEISCHMANN (1844: 50) navaja nahajališče na Zelenici, ki pa v novejšem času ni bilo potrjeno. PAULIN (1916: 19) navaja »*Hieracium aurantiacum* L. ssp. *aurantiacum* typ.« na Begunjsčici